

MATERIAŁ POMOCNICZY – „KIM JESTEŚ TY, KTÓRY WYPEŁNIASZ MOJE SERCE TWOJĄ NIEOBECNOŚCIĄ”

„Jesteśmy jakby żywcem pogrzebani w wyobrazeniach o doskonałości, które dorośli i przyjaciele na nas nakładają (Triduum GS – Wprowadzenie 1). Przytaczamy jeden z przykładów tych wyobrażeń o doskonałości będący epizodem życia codziennego: odpytywanie na lekcji wypadło źle, z licznymi kąśliwymi uwagami ze strony profesora. Każdy z nas mógłby dorzucić inne przykłady tego, jak czuje się stłamszony własnymi błędami i zawiedzionymi oczekiwaniami innych.

Luca, jednak, w obliczu takiej sytuacji, nie wdał się w żadne polemiki ani nie zamknął się w rozpacz. Ten epizod stał się dla niego okazją, by postawić sobie jeszcze bardziej radykalne pytanie: „Co tak naprawdę interesuje mnie w życiu? Po co chcę żyć?”.

Czy postąpiłby lepiej, gdyby się odizolował lub zaczął się spierać z profesorem? Czy warto stawiać sobie tego typu pytania?

W tym tygodniu, po tym, jak byłem odpytywany z fizyki, mój profesor wygłosił przemówienie do całej klasy. Powiedział, że uczniowie dzielą się na trzy grupy. Przede wszystkim są tacy, którzy otrzymują 9 lub 10 (inteligentni, zainteresowani), którzy w swoim życiu będą realizować piękne prace i zrobią to, co będą chcieli. Potem, po środku, są tacy, którzy otrzymują 7 lub 8, jakoś dają sobie radę i kiedyś będą wykonywać raczej przeciętne prace. Na koniec, wymieniając moje imię, powiedział, że tacy jak ja (którzy nie uczą się, nie są zainteresowani, nie angażują się) niczego w swoim życiu nie osiągną i będą żyć pod mostem, chyba że ich rodzice zatroszczą się o ich byt.

Po tej przemowie profesora byłem bardzo wściekły i smutny, czułem się paskudnie. Ale wtedy zastanowiłem się nad tym i zapytałem siebie: „Ale czy ja naprawdę jestem taki, jak on mówi, czy jestem kimś innym?”. Próbując zgłębić ten problem, zdałem sobie sprawę, że od jakiegoś czasu w tym wymiarze żyję pasywnie, godząc się na to, by wszystko po mnie spływało i niczym się nie przejmuję. Poza tym, w przyszłym roku zmieniam szkołę, bo w tej, do której teraz uczęszczam, bardzo się męczę.

Cała ta sprawa pozostawia mnie z pytaniem: „Co tak naprawdę interesuje mnie w życiu? Po co chcę żyć?”.

Luca